

ningen, så synes vi, det var en god idé. Men når jurastuderende på universiteterne skal lære at bruge de forskellige opslagsværker, Karnov, Retsinformation osv., så er det her jo en eminent opgave at dele ud til dem og sige: Prøv at tjekke! Har Kim Behnke overset noget? Det var kun på det niveau og såmænd ikke, fordi det skulle gøres til genstand hverken for ph.d.-afhandlinger eller andet. Mere kådhed var der ikke i det ønske.

Så gør justitsministeren opmærksom på, at der kan være retssikkerhedsmæssige problemer i at ophæve nogle bestemmelser, hvor vi ikke er klar over, om de har videregående konsekvenser, end vi umiddelbart kan læse os til. Det må vi så få afdækket undervejs. Men jeg synes ikke, det er korrekt, når justitsministeren angiver som årsag til, at anlægslove bare bliver hængende, at det er, fordi det er der tradition for. Nu har jeg af politiske grunde valgt kun at finde nogle eksempler fra den tid, hvor vi i denne her omgang har haft en socialdemokratisk styret regering. Den 10. december 1998 fremsatte den daværende fødevarerminister faktisk et lovforslag, nr. L 139, som ophævede en masse gamle bestemmelser, 11. februar 1999 var det nr. L 184, hvor man i en lov om færgefart ophævede syv gamle bestemmelser, og 7. oktober 1999 var det så nr. L 7 om nedlæggelse netop af en jernbanestrækning mellem Hobro Havn og Hobro Station.

Tre eksempler på, at den tankegang, der ligger til grund for en række af de bestemmelser, vi har medtaget, altså heller ikke er noget, der er regeringen fremmed. Derfor synes jeg ikke, at argumentet om, at det har vi ikke tradition for, er helt så stærkt, når man kan henvise til de tre eksempler.

Justitsministeren gør så opmærksom på, at vi har skrevet, at der er mange flere bestemmelser end dem, vi har taget med i lovforslag nr. L 219. Det er korrekt, og derfor har vi også fortsat arbejdet. Der ligger på nuværende tidspunkt forslag nummer to fra vores hånd til behandling i Udvalgsafdelingen, og så er det vores ambition, at vi til efteråret laver et opsamlingsheat, hvor nogle af de bestemmelser, der måtte være gledet ud ved ændringsforslag ved behandlingen af det her forslag, samt hvad vi i øvrigt har på kistebunden, kommer med. Så tror jeg ikke, at min energi og vores energi rækker til mere. Så må andre tage over.

Hvis resultatet af det her bliver, at der bliver nedsat en kommission, et udvalg, eller hvad vi

vil kalde det, som vil påtage sig at have den løbende indsigt i dansk lovgivning efter norsk forbillede, ja, så må jeg sige, at så har det bestemt også tjent sit formål.

Fru Else Marie Mortensen var bekymret, fordi vi antaster anvendelsen af grundlovens § 25, og dem, vi har været mest efter, er Kirkeministeriet. Det er, fordi vi synes, det er uhensigtsmæssigt, når vi ligefrem har en bestemmelse i grundloven, nemlig § 66, om, at man kan ordne kirkens forhold ved lov, at så mange af Kirkeministeriets bestemmelser så er hjemlet i grundlovens § 25, som jo er en overgangsbestemmelse. Det har vi syntes var underligt, og det er det, vi har beskrevet i bemærkningerne. Der er såmænd ingen beskyldninger om, at Kirkeministeriet skulle have begået grundlovsbrud, slet ikke; det er mere, hvilket hjemmelsgrundlag det bruger for sine regler.

Tiden tillader ikke andet, end at jeg til sidst siger tak for de mange bemærkninger. Vi glæder os til det udvalgsarbejde, der nu forestår, og vi vil anbefale en fremgangsmåde, hvor vi får afdækket, hvilke af bestemmelserne vi umiddelbart kan få ophævet; resten tager vi så i første omgang ud med ændringsforslag, og så kan de jo finde vej til nye forslag på et senere tidspunkt.

Men tak for en overordentlig glædelig og positiv første behandling!

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:
8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 110:
Forslag til folketingsbeslutning om gennemførelse af toinstansprincippet i nævningsager.
 Af Helge Adam Møller (KF) m.fl.
 (Fremsat 1/3 2000).